Aholův časopis

červen 2019

emocin

měsíčník umělecký, citlivý, inteligentní, nestranný

REDAKCE

Šéfredaktorky: Adéla Szpernolová, Natálie Godulová
Fotografie, grafika: Jakub Redl
Korektura: Mgr. Julie Tomečková

Interní redaktoři:
Barbora Kolesárová
Kateřina Švarcová
Daniela Sakreidová
Natali Radošovská
Zdeňka Mikulová
Michaela Angerová

Externí redaktoři:
Klára Nováková

OBSAH

REDAKCE 2
OBSAH 2
PŘEDNÁŠKA O HIV 3
EXKURZE V DĚTSKÉM DOMOVĚ DOMEČEK 3
GARDEN PARTY 3
MEDIÁLNÍ SHOW - VYUŽITÍ MÉDIÍ V SEBEREALIZACI 4
EXKURZE V DIAGNOSTICKÉM ÚSTAVU 5
BILINGVNÍ VÝUKA POMÁHÁ ŽÁKŮM ZLEPŠOVAT DOVEDNOSTI KOMUNIKOVAT V CIZÍCH JAZYCÍCH 5
ŽÁCI ZÁKLADNÍCH ŠKOL SI UŽILI SPORTOVNĚ-ZDRAVOTNÍ DEN 6
DĚTSKÁ SCÉNA SVITAVY 2019 7
UMĚNÍ ZVANÉ LANDART 8
POVÍDÁNÍ S MAXEM 9
KVÍZ – ZNALOSTI Z PŘÍRODOVĚDY 11
PŘÍBĚH ZEMĚ – 3. KAPITOLA 12
ŘEŠENÍ KVÍZU 20
ROZHOVOR S UČITELEM 20

PŘEDNÁŠKA O HIV

Ve čtvrtek 30. 5. 2019 se sešly první ročníky sociální činnosti a pedagogického lycea, aby si poslechly výklad o pohlavně přenosných chorobách. Přednáška trvala dvě vyučovací hodiny, z toho v té první jsme vyplnili dotazník o našem povědomí o tomto „problému“. Druhou hodinu jsme strávili soutěžemi v týmech. Díky nadhledu všech přítomných, bylo na přednášce i veselo.

EXKURZE V DĚTSKÉM DOMOVĚ DOMEČEK

Ve čtvrtek 13. 6. 2019 se 1. SČ vydalo do dětského domova v Ostravě. Děvčata z prvního ročníku sociální činnosti si pro děti připravily program v podobě tance, zpěvu a her. Pak byly provedeny celým komplexem s přednáškou. Děti se pobavily a dostaly menší dobrůtky. Studentky se zase dozvěděly spoustu zajímavých věcí o fungování dětského domova a celkově adoptování dětí.

Adéla Szpernolová, 1. SČ

GARDEN PARTY

Dne 14. 6. 2019 se na půdě Gastronomické střední školy AHOL uskutečnilo slavnostní vyřazování maturantů a následná „garden party“. Já osobně můžu říct, že to byla veliká zkušenost. Všude okolo se trousili rodiče a veškeří příbuzní a kamarádi maturantů. Zkrátka jedna velká rodinná sešlost. Samotný akt vyřazení trval asi půl hodiny. Následně se maturanti šli naposledy vyfotit jako celá třída. Kolem čtvrté hodiny odpolední se začal rozjíždět program pro učitele, maturanty a hosty. Program zahrnoval hudbu, jídlo a pití všeho druhu, posezení a také dětský koutek. Bohužel dětí nebylo moc, takže šlo spíš o „dospěláckou“ akci.

Úžasnou hudbu měl na starosti pan učitel Mrázek, kterému patří velké díky, stejně jako studentům Střední gastronomické školy AHOL, kteří se o nás starali. Celý den byl úžasně naplánován. Můj názor na celou akci je jedině pozitivní, protože se jedná o něco jiného, než všechny ostatní akce. Tato párty mi přišla velice přátelská a uvolněná. A chci také poděkovat paní ředitelce za možnost si vyzkoušet účast nanečisto. Myslím, že se všichni skvěle bavili a užili si poslední momenty středoškolské etapy.

Ale jak se říká: „Všechno jednou končí.“ A proto nyní maturantům přejeme hodně štěstí do života a hlavně mnoho úspěchů na vysokých školách.

Natalie Godulová, 1. SČ

MEDIÁLNÍ SHOW - VYUŽITÍ MÉDIÍ V SEBEREALIZACI

21. 6. 2019 se na naší škole uskutečnilo setkání s moderátory rádia Orion paní Magdou Otáhalovou a panem Radkem Erbenem. Pro žáky ZŠ Hornická z Hlučína si připravili zábavné dopoledne formou moderátorských aktivit. Žáci si tak mohli vyzkoušet, co moderování obnáší a nahlédnout blíže do zákulisí této profese. S přípravou i průběhem celého setkání pomáhali také vybraní žáci školy zapojeni do projektu AHOL Talent, který podporuje město Ostrava.

EXKURZE V DIAGNOSTICKÉM ÚSTAVU

V pátek 21. 6. 2019 se první a druhý ročník SČ společně s paní učitelkou Mgr. Zuzana Angerová sešel v Ostravě - Kunčičkách, aby zjistili, jak vypadá ústav pro problémové děti.

Všichni jsme se sešli před vchodem, kde nás následně vpustil Mgr. Radim Novobilský, který nám následně sdělil základní informace o zařízení. Poté si nás převzala sociální pracovnice, která nám pověděla něco o svých povinnostech a následně nás provedla částí budovy (viděli jsme dívčí pokoj, společenskou místnost, nebo tělocvičnu). Všichni jsme se dozvěděli zajímavosti a než jsme se nadáli, bylo 11 hodin a my jsme se rozcházeli každý svým směrem.

Adéla Szpernolová, 1. SČ

BILINGVNÍ VÝUKA POMÁHÁ ŽÁKŮM ZLEPŠOVAT DOVEDNOSTI KOMUNIKOVAT V CIZÍCH JAZYCÍCH

OSTRAVA!!!

Na základě projektu Rozhodnutí MŠMT č. j. MSMT-20323/2012-25 ze dne 21. 5. 2012 se žáci a žákyně Střední odborné školy AHOL v Ostravě – Vítkovicích i v letošním roce nadále zdokonalují ve svých komunikačních znalostech v anglickém jazyce, a to prostřednictvím bilingvní výuky.

V letošním školním roce tak probíhá bilingvní výuka napříč ročníky - u oborů ekonomika v multimediální sféře, marketingová komunikace, pedagogické lyceum i u sportovního managementu. Bilingvní formou se pak vyučují především předměty marketing a management, komunikační dovednosti, v případě pedagogických lyceí předmět psychologie.

Obor právo a veřejná správa se na výuku vybraného odborného předmětu v anglickém jazyce připravuje. V příštím školním roce budou absolvovat předmět profesní etika. I nový obor, ortoticko – protetický technik, očekává výuku předmětu komunikace s klientem, který bude veden opět v anglickém jazyce.

Pro výuku daných předmětů a cílevědomé, systematické a aktivní zdokonalování žákovských znalostí a schopností také slouží speciálně multimediálně vybavené učebny, ve kterých proběhly v předešlých letech rekonstrukce a splňují tedy všechny podmínky pro možnost individuální

komunikace s učitelem, kvalitní odposlech, doplnění výuky o obrazové materiály a maximální využitelnost auditivních, vizuálních a dalších materiálně didaktických prostředků pro výuku.

Bilingvní forma výuky vede žáka k aktivnímu osvojování odborné terminologie v angličtině, a to vždy v závislosti na jimi studovaném oboru. Díky zapojení anglického jazyka do odborných předmětů pak také žáci smysluplně a cílevědomě zdokonalují své komunikační schopnosti v cizím jazyce. Bilingvní výuka se proto stává jak ze strany vedení, tak především ze strany rodičů i samotných žáků velice žádaná.

V letošním roce právě obory ekonomika v multimediální sféře a pedagogické lyceum obstály u maturitní zkoušky se 100 % úspěšností. Jak uvádí ředitelka Ahol – SOŠ Ing. Radmila Sosnová, o kvalitě této výuky svědčí především schopnosti a znalosti žáků, kteří již takovouto formou výuky prošli v předešlých letech a v současnosti studují na zahraničních univerzitách či vyjíždějí do zahraničí uplatňovat své znalosti a schopnosti na různých pozicích, v případě žáků pedagogického lycea se pak jedná především o práce na pozici animátora či au-pair, v rámci jiných oborů pak žáci uplatňují své znalosti v nejrůznějších firmách.

ŽÁCI ZÁKLADNÍCH ŠKOL SI UŽILI SPORTOVNĚ-ZDRAVOTNÍ DEN

Dne 18. 6. 2019 se na škole AHOL uskutečnil Den zdraví pro 8. ročníky základních škol města Ostravy. Program zahrnoval 8 různých stanovišť spojených se zdravým životním stylem a zdravím celkově. Pan učitel Mrázek s Matějem Štverkou ukázali žákům jak pracovat s dronem. Mohli zde nalézt také stanoviště zaměřené na posilování, kde paní trenérka nechala všechny pořádně se zapotit. Překážkovou dráhu, u které šlo hlavně o čas a rychlost, nebo také házení míčky na plechovky, zde šlo zase o přesnost. Uvnitř budovy školy na žáky čekala stanoviště s první pomocí, měření lidského chodidla s orto-protetickými techniky a také prezentace o zdravém životním stylu s menší ochutnávkou. Na oddych si nakonec žáci zkusili laserové bludiště. Celá akce byla pojata jako soutěž mezi osmi týmy, načež vyhrál

tým dívčího charakteru s názvem „Tvoje máma“. Ještě jednou všem děvčatům gratulujeme. Děkujeme žákům oboru ošetřovatel a sociální činnost 1. ročníku za pomoc s přípravou a pořádáním akce. Akce byla dle mého názoru povedená a všichni si ji dostatečně užili. Tak zase příští rok ahoj!

Natalie Godulová, 1. SČ

DĚTSKÁ SCÉNA SVITAVY 2019

11. a 12. června 2019 se první ročníky Pedagogického lycea a Marketingové komunikace zúčastnily jako diváci Dětské scény Svitavy - nejvýznamnější české přehlídky dětských divadelních souborů a recitace. Ve Svitavách tak naši studenti prožili dva skutečně intenzivní dny, kdy občasné nepohodlí bylo bohatě vyváženo kulturními zážitky.

V podání našich nejlepších dětských divadelních souborů měli příležitost vidět zpracování nejrůznějších dramatických příběhů - od adaptací dětské literatury po představení sestavené z vlastních rodinných historií. Součástí programu našich studentů byla i účast na rozborovém semináři a prakticky zaměřený seminář dramatické výchovy zaměřený na vznik a rozvíjení dramatické akce. Třída MK zvládla i návštěvu místního muzea a seznámila se jak s osobností svitavského rodáka Oskara Schindlera, tak i s historickými pomůckami k praní prádla. Kromě toho si naši žáci našli i chvilku pro poskytnutí rozhovoru pro Český rozhlas, v němž se nadšením pro Svitavy nijak netajili.

Dětská scéna bez nadsázky znamenala pro všechny diváky velký umělecký zážitek a zároveň impuls pro vlastní práci.

UMĚNÍ ZVANÉ LANDART

Umění, které se praktikuje venku, bylo přiblíženo studentům prvního ročníku sociální činnosti jejich vyučující výtvarné výchovy. Ta jim vysvětlila, že jde o zásah do krajiny formou přetváření krajiny na motivy umělce Andyho Goldsworthyho. Ten pracuje s přírodními materiály, s kamenem a stavebninami, zabývá se myšlenkou plynutí času, koloběhu života, přičemž vše má svůj začátek a konec a vše, co v přírodě umělec vytvoří, nechá zaniknout. Studenti v přípravné hodině sledovali dokumentární film Rivers and Tides, ve kterém Andy vytváří svá díla ve Skotsku.

Studenti šli do parku, kde dostali pomůcky jako lopatky a rýče, byli rozděleni do čtyř skupin, ve kterých se zhostili svých zadání: cesta, parazit, skrýš a poklad. Měli toto téma ztvárnit dle svého pohledu na věc. Výuka v přírodě svým způsobem uplatnila také environmentální mezipředmětové vztahy.

VODÁCKÝ KURZ V KRÁLOVEHRADECKÉM KRAJI

Letos jsme již druhým rokem vyrazili na vodácký kurz do hezkého kempu RAMPA sport v Týništi nad Orlicí. Celý vodácký kurz probíhal ve dnech 16. 6. – 21. 6. 2019. V plánu byly tři cesty po vodě, všechny dlouhé okolo 16km – sjížděly se řeky Divoká Orlice a Tichá Orlice. Středa pak byla věnována výletu do Hradce Králové. Všichni jsme si vodácký kurz užili a kromě pár puchýřů jsme odjeli domů bez zranění! Budeme se těšit příští rok!

POVÍDÁNÍ S MAXEM

Těsně před prázdninami jsme vyzpovídali našeho rodilého mluvčího Maxwella. Ptali jsme se na českou a americkou kulturu a jeho oblíbené předměty, slova či pokrmy. Celé interview si můžete přečíst níže, ovšem pouze anglicky.

Interviewer: What do you like about Czech cuisine?

Glen: Czech cuisine is quite rich. I like the big "knedliky" with some gravy on it. But since I am a little bit vegetarian I don't get it with the meat these days. I don't mind "smažení sýr". I don't like it when its gooey I like to cool it down and then eat it.

I: What does it mean, a little?

G: I'm not completely vegetarian, I have meat sometimes, but it changed for me about 8 years ago. I was feeling like I was eating too much meat and I started cutting back and I felt a lot better. I think it has just to do with age and my body just didn't like that much of something. It doesn't digest things as well as it used to.

I: How do you speak at home?

G: I speak English and my wife speaks Czech and English and then I speak a lot of Czech with my in-laws.

I: Do you speak English in public?

G: People rarely understand me but yes, I do speak a lot of English in public cause I'm usually walking with my wife in public and we usually speak English.

I: But if you're walking on your own?

G: If I'm alone I also try to speak Czech. If I'm going to Billa and I'm asking for something I'm only asking in Czech.

I: Do you know any typical Czech traditions?

G: I know the one when you go around during Easter time and you whip the girls and give them the egg…

I: They give you an egg.

G: Yeah, they do, you're right. We look for eggs. Actual eggs, we do not extort them from ladies by beating. ☺

I: How often do you visit your family in America?

G: I go once every five years. Last time I visited was after me and my wife got married, that is 3 years ago, so in 2015. I need to go. but my dad promised me to visit me, so we are waiting for that to happen. And it's his turn, and a promise is a promise, I'm not going there until he visits us.

I: What sight would you recommend for us to visit in America?

G: Oh great one. Great question. The one I would recommend is, well obviously not everyone can afford it, but if you have the opportunity to visit America, go to see the Grand Canyon. The mother nature is amazing, there is no other place like that in America. So this is the one I would say to go to.

I: Do you know any foreign language except Czech?

G: A little Arabic, and I know very, very well Spanish, I studied it throughout my studies and I lived in Mexico, and I have family in Poland just across the border so I know a bit of Polish as well.

I: Tell us hello in Arabic.

G: Eh.. Marhabaan.

I: What is your favourite Czech word?

G: I can't tell you what my favourite Czech word is on the top of my head, but I can tell you what my least favourite Czech word is.

I: What is it?

G: It's the word HUDBA.

I: Really?

G: Yes, and for me it has no sense of what it means and it sounds strange to me. I don't know why. It just doesn't match the meaning. You know how the words sometimes match their meaning? But hudba for me sounds very funny. So I don't really like this word.

I: What was your favourite subject when you were on primary school?

G: Primary school? It was probably when I was really young it was Mathematics. I loved the Maths because everybody was good at Maths in my family so they were teaching me. But then I got sick of Maths.

I: What would you say is the biggest difference between Czech and American high schools?

G: Oh, the biggest difference is that you get a lot of time between classes and your lessons are shorter. Plus you get the pauses for snack time in the mornings. I really like that. In America you have really short, short time to do what you need. So you have to socialize, use the bathroom, grab your books and go to the next lesson all of that in too little time. So I like that about Czech schools. Another difference is that you do a lot more oral testing. American kids do primarily multiple choice testing.

KVÍZ – ZNALOSTI Z PŘÍRODOVĚDY

1. **Jak dýchají pulci?**
   a. pomocí plic jako dospělé žáby
   b. pomocí žeber
   c. dokáží kombinovat obojí
2. **Jakou teplotu má Slunce na povrchu?**
   a. 600 000 ºC
   b. 5 500 ºC
   c. 45 000 ºC
3. **Jaká patra rozeznáváme v lese?**
   a. skalní, bylinné, keřové, stromové
   b. mechové, bylinné, keřové, stromové
   c. houbové, keřové stromové, vysokohorské
4. **Jaký je rovníkový průměr zeměkoule?**
   a. 14 568 km
   b. 12 756 km
   c. 11 200 km
5. **Která z veverek je ve Velké Británii invazivním druhem?**
   a. veverka obecná
   b. veverka popelavá
   c. veverka černá

6. **Co nepatří do anatomie květu?**
   a. čnělka
   b. prašník
   c. šešule

7. **Z jakého kontinentu pochází surikata?**
   a. Asie
   b. Austrálie
   c. Afrika
8. **Co obsahuje pojem živá příroda?**
   a. všechny živé organismy
   b. všechny živé organismy a horniny
   c. všechny živé organismy včetně půdy, vody, vzduchu, světla a tepla pocházejícího ze Slunce
9. **Který druh ptáka patří mezi nejvíce ohrožené druhy v ČR?**
   a. vrabec polní
   b. orel mořský
   c. výr velký
10. **Co je to ramlice?**
   a. pomůcka pro tesaře
   b. samice králíka
   c. mládě jelena

PŘÍBĚH ZEMĚ – 3. KAPITOLA

Mohlo by se zdát, že v podzemí chrámu nebude dostatek místa pro to, co vše se v něm skrývá. Za krystalovými dveřmi se rozprostíral přepychový sál. Zdi byly od země až po strop obloženy zlatými destičkami. Čtyři mohutné sloupy podpíraly tíhu celého chrámu. Blýskaly se všemi barvami, byly pokryty drahokamy. Od dveří se táhl rudě vyšívaný koberec. Zvedal se do výšky a pokrýval deset schůdků. Na posledním z nich stála čtyři křesla. Každé bylo jiné. Jedno se vyznačovalo svou výškou, zatímco druhé na opačné straně svou šířkou. Dvě prostřední křesla vypadala téměř jako trůny. Každé z křesel bylo vyrobeno z jiného dřeva.

Kdo může mít tak špatný vkus?

Pomyslela si Kate.

„Nejde o to, jak vypadají, ale jaký je jejich význam."

Zvonivý hlas se ozval ze tmy. Všichni úlekem nadskočili, když se vedle nich vynořil podivný muž. Rurth padl na kolena a mumlal cosi do země.

„Rurthe, nechal jsi nás čekat."

Hlas lehký jako pírko zněl z druhého rohu místnosti.

„Dostal jsi velmi jednoduchý úkol."

Zasyčel další z jiného místa.

„A ani ten jsi nebyl schopen splnit správně."

Dunivý smích se rozezněl celým sálem. Před skupinou nyní stály čtyři osoby. Dva muži a dvě ženy. Upírali zrak na klečícího mnicha a každému na tváři hrál jiný výraz.

Rurth přitiskl hlavu k zemi a snažil se velmi rychle vše vysvětlit. Mluvil cizím jazykem, přesto ale bylo patrné, že se jim omlouvá. Kate si uvědomila, že zvonivý hlas odpověděl na její otázku, kterou nevyslovila nahlas. Lámala si tím hlavu, dokud se muž opět neozval.

„Umím číst myšlenky, Kate."

Hluboké hnědé oči visely přímo na ní. Přeměřoval si ji a ona jeho. Měl na sobě jen bílé tenké tílko a lehké modré kraťasy.

„Vstaň."

Přerušil je náhle hrozivý hlas. Patřil nesmírně svalnatému muži. Mnichovi se rozklepaly ruce i nohy. Tento muž představoval hrozbu a Rurth to věděl. Poslechl tedy a vydrápal se opět na nohy s hlavou sklopenou k zemi.

„Můžeš odejít. Nebudeme tě více potřebovat."

„Pro dnešek."
Jedna z žen pohladila mnicha po tváři. Rurth se bezeslova otočil a odkáčel ven ze sálu. Jakmile překročil práh, mohutné dveře se za ním se skřípěním zavřely.
„Mé jméno je Marlon."
Žena vystoupila z řady a sundala kápi. Měla neuvěřitelně jemné rysy, lehoučké blond vlasy a štíhlé tělo. Prohlížela si skupinku, každého zkoumala pohledem.
„Já jsem Bane."
Ozval se muž, který uměl číst myšlenky.
„Carina," ukázal na druhou ženu, která již také sundala kápi, „a Zen."
Svalnatý muž vypadal jako voják. Stál v pozoru, oči upřené do zdi se mračily. Šel z něj strach a ti, kteří stáli nejblíže, hledali únikové cesty pro případ, že by zaútočil. K dokonalosti mu chyběla jen puška přes rameno a vojenská čepka.
Bane se zeširoka zasmál.
„Zena se nemusíte bát. Vypadá sice jako zlobr, ale nic vám neudělá."
Marlonin něžný hlas přerušil předlouhé ticho.
„Co vás tak dlouho zdrželo, mí drazí? Rurth si ani neumí představit, jak cenný náš čas je."
Zamračila se. Mlčeli jako zařezaní. Zen zařval.
„Slečna MARLON se na něco ptala!"
„To je v pořádku."
Uklidnila ho.
„Nevědí, co od nás čekat. A ty tomu příliš nepomáháš. Pozoruješ je svou kamennou tváří bez náznaku přátelství, jako by byli u výslechu," usmála se a přistoupila blíž.
Naomi cítila, že mají něco společné. Jen nemohla zjistit, co. Ozvala se Satine.
„Rurth za to nemůže!"
Carina, dosud zpola zahalena stínem, vykročila směrem k rusovlasé dívce.
„Kdo tedy? Ty?"
Zasyčela. Její hlas připomínal zvuk rozeklaného ocasu chřestýše. Oči měla přivřené do úzkých škvírek a měřila si Satine od hlavy k patě. Na rameni jí přistála Baneova ruka.
„Carino, nebuď tak podezřívavá. Ty a Zen jste oba stejní. Svou výbušností nám děsíte návštěvníky. Musíte se naučit ovládat svou zuřivost. Pokud po nich budeš takto vyjíždět, nebudeme mít koho zasvětit, neboť nám všichni utečou."
Mezi skupinou se ozval tlumený šepot. *Zasvětit? O co tady jde? Těch překvapení bylo pro dnešek už dost, kdo jsou zase tihle?* Ptali se jeden druhého. Satine už měla dost té sebranky kolem.
„Kirin nás vzal s sebou do minulosti. Nevím, jak dlouho jsme tam byli. Pak jsme se ocitli na půdě chrámu, a když jsme se chtěli dostat dolů, vaše ztrouchnivělé schody se pode mnou podlomily! Mohla jsem umřít! Takže mi tady nemluvte o vašem drahocenném čase!"
Zlostí celá zrudla, zaťaté pěsti nepovolila až do chvíle, kdy se opět ozval Marlonin hlas.
„Kirin, říkáš? To není možné. K nikomu se nepřibližuje. Nechce ani jíst."
Už zase. Opět bude muset někoho přesvědčovat o tom, že mluví pravdu. Zhluboka se nadechla, ale Darius ji ve vysvětlování předběhl.
„Umí mluvit se zvířaty. Tedy s Kirinem mluvila a všem nám to velmi názorně dokázala. Rurth vám to potvrdí."
Satine se na něj děkovně usmála. Bane, Marlon, Carina a Zen stáli v uzavřeném kroužku a cosi si šeptali. Pokukovali po Satine a místy i po Dariovi. Nakonec se Marlon otočila čelem k nim.
„Pojďte. Už nemáme moc času."
Luskla prsty a podlaha se rozevřela. Objevily se široké schody vedoucí dolů. Marlon vykročila jako první. Skupinka váhala, ale Satine po chvíli odhodlaně kráčela za vysokou ženou a ostatní ji následovali. Jako poslední šli Bane, Zen a Carina. Podlaha se za nimi zase zavřela a všichni se na chvíli ocitli v naprosté tmě.
Bane si odkašlal a dloubl do Cariny. Rázem se kolem nich objevilo světlo. Přicházelo z loučí, které visely na stěnách.

„Výborně," pochvalovala si Marlon.
Vydala se širokou chodbou, s každým krokem se po obou stranách rozsvěcely další a další louče. Chodba postupně klesala a všelijak se klikatila. Několikrát se ocitli na malém rozcestí, ale ani jednou neodbočili. Pak se před nimi objevila zeď. Slepá ulička? Zen se prodral dopředu a opřel se do ní. Kameny povolily a stěna se s rachocením posunula na stranu. Zen prošel nově vytvořeným průchodem jako první. Marlon jej následovala a Satine také dlouho neváhala. Ocitli se v malé, ponuré místnosti. Stěží se tam všichni vměstnali. Bane se postavil na malou stoličku, která stála v rohu.

„Prosím, utište se na chvíli. Toto místo je posvátné. Mějte trochu úcty."
Dav se uklidnil a pozoroval ho.

„Děkuji. Dostali jsme se na místo, kde bude probíhat vaše zkouška. Nevypadá, jako písemka z matiky, to mi věřte. I já stál na vašem místě. Ale to už je hodně dávno. Ti nejsilnější z našich řad jsou staří a zesláblí. Proto potřebujeme vás. Jako malí jste nebyli obyčejné děti. Jste výjimeční. Možná jste si sami ničeho nevšimli, ale Elibie vycítí sílu každého člověka. Sledovali vás a opatrovali, dokud jste nedospěli. A teď jste tady. Nyní se rozhodne o tom, kdo bude v této cestě pokračovat. Z vás dvaceti zkoušku splní jen osm. Vždy to tak je. Každých padesát let. Těmto osmi se změní celý život. Otočí se o stoosmdesát stupňů. Některým to pomůže, jiným uškodí. Ale věřte mi, že ten, kdo projde zkouškou, nikdy nezažil lepší pocit."
Bane se rozhlédl po šokovaných i vzrušených tvářích pod sebou. Sestoupil ze stoličky a dodal:

„První čtyři, se mnou."
Nikomu se nechtělo. Nevěděli, co čekat. Zen je obklopil svými širokými rameny a hrubě strčil dopředu. Alex spatřil Erikovu vyděšenou tvář. Bane hvízdnul a Zen přispěchal až k němu. Vytvořil další průrvu, kterou všech šest prošlo dovnitř. Zen se otočil, zasunul zeď zpět na její původní místo a již ho nikdo neviděl. Zbylých šestnáct si mezi sebou šuškalo. Carině se to vůbec nelíbilo. Okřikla je hlasem tak pevným, jako by patřil muži. Od té chvíle byl naprostý klid. Nikdo ani nešpitl.
Naomi přistoupila blíž k Alexovi. Všiml si toho a přemýšlel, zda by ji mohl chytit ji za ruku. Bolestivá rána ho položila na záda v okamžiku, kdy se špičkama prstů dotkl její dlaně. Před očima se mu zamlžilo. Viděl obrys jejích vlasů, cítil její vůni. *Co se to sakra stalo?*

„Jsi v pořádku?"
Slyšel hlas plný strachu. Pomalu se posadil.

„Co to bylo?"

„Já…omlouvám se. Nemůžu za to."
Zvědavě se na ni podíval.

„Nic mi není."

„Nemůžeš se mě už nikdy dotknout! Nechci ti ublížit!"

„Říkám, že mi nic není, Naomi. Proč bych se tě nesměl dotknout?"

„Může se ti stát něco horšího, než pád na záda. Mé doteky prostě bolí. Neumím to ovládat. Nevím, proč jsem taková," řekla a svěsila hlavu.
Alex ji chtěl pohladit po vlasech, ale rychle si to rozmyslel. Prohlédl si bolavou ruku. Pod kůží se mu hromadila krev a celá ruka tak rychle nabyla červené barvy. Satine si všimla povyku, způsobeného hloučkem, který se rozestavil kolem Naomi a Alexe. Než se k nim stačila prodrat, už u nich stála Carina. Alexova ruka pulsovala bolestí. Statečně zatnul zuby a usmál se na znamení, že je v pořádku. Satine zatáhla Daria za rukáv.

„Pomož mu," zašeptala mu do ucha.
Rozčíleně se ohnal, ale když zjistil, že to byla ona, uklidnil se.

„Ne," řekl nakonec.
Satine složila ruce v bok.

„Nemám ho rád. Nesnáším ho. Slušňoučký Alexandr, kterého všichni učitelé zbožňují. Na základce i na střední. Všude je to stejné. Pan Perfektní. Tak ať si teď užije pozornosti, kterou má tak rád."
Satine se zlostně mračila a podupávala nohou do země.

„A co kdyby svou pozornost přesunuli na tebe?"

„Jak to myslíš?"

Popadla ho za ruku a táhla za sebou až k Naomi, která na ty dva podezíravě hleděla.

„Udělej to!“

Přikázala mu.

„Co má udělat?“

Ptala se obratem. Satine strčila Daria k Alexově ruce.

„Fajn, ale jen že jsi to ty.“

Mrkl na ni.

Otočila hlavu na jinou stranu. To ho zabolelo. Krutá bolest se mu rozlézala srdcem jako parazit. Je pro ni jen hmyz lezoucí po zemi. Nemýlil se v ní. Je povýšená a arogantní, jako každá jiná. Všechny takové jsou. Uzdraví toho pošuka a bude si dál hledět svého. Položil mu na ruku svou dlaň. Ta husa Naomi se snažila něco namítnout, ale Satine ji zastavila. Schválně Alexovi silně tlačil na zraněné místo. Alex ani nemukl, ale bolest se mu projevovala ve tváři. Po chvíli se Darius vítězoslavně postavil a hodlal odkráčet.

„Vydrž!“

Okřikla ho Satine.

„Nic se nestalo.“

Ohlédl se a myslel, že mu oči vypadnou z důlků. Alex se svíjel na zemi, držíc se za nyní ještě hůře vypadající zranění. Copak si to na půdě jen představoval? To není možné. Vyléčil Satine. Vyléčil sebe. Nebyl to jen výplod jeho fantazie. Očekával aplaus, místo toho zjistil, že svou novou schopnost ztratil. Ale co. Po několika týdnech se mu rána zahojí. To on sám věděl dobře. Na patě se otočil, ale Satine mu stála v cestě a příšerně se mračila. Vlastně ne tak příšerně. Slušelo jí to. Potřásl hlavou, aby ho znovu neoblbla.

„Co se děje? Proč mu nemůžeš pomoct?“

„Vím já? Asi jsem svou supermoc vyplýtval na nás dvou.“

„Tím to určitě nebude. Myslím, že ho musíš chtít vyléčit. Když nebudeš chtít, nebude to fungovat.“

„Asi máš pravdu. Nechci a nebudu mu pomáhat.“

Satine ho chytila za tvář a zblízka mu hleděla do blankytných očí. Jak může tak krutý člověk koukat na svět tak krásnýma očima?

„Věřím, že to zvládneš. Určitě.“

Užíval si její blízkosti. Sklopil oči a chvíli přemýšlel. Nenechala ho. Upřela na něj ten nejkáravější pohled, jaký dovedla. Opět se zlobila. A znovu jí to slušelo. Jeho srdce zase obměklo. Mlčky se otočil a vrávorajícím krokem došel zpět k Alexovi. Klekl si k němu.

„Promiň. Nechtěl jsem ti způsobit ještě větší bolesti. No…možná trochu chtěl.“

Svou omluvu myslel vážně. Alex mu nevěřícně hleděl do očí a snažil se pochopit jeho podivné chování. O co mu vůbec jde? Nikdo Daria neměl rád. Proč se s ním Satine zahazuje? Moc ji neznal, a to i přesto, že chodila na stejnou školu i do stejného ročníku. Musí se o ní dozvědět víc. Přemítal nad jejím životem a téměř si nevšiml, že mu Darius sevřel dlaň. Jakmile sevření povolilo, jeho ruka byla vyléčená. Nabyla původní velikosti i tvaru. Alex šokovaně vytřeštil oči. Darius i Satine si oddechli.

„Ty… umíš léčit?“ Zeptala se Naomi spíše naštvaně, nežli děkovně. Darius nechápal tón jejího hlasu.

„Jasně. A nemáš zač. Už ho moc neosahávej,“ zavtipkoval.

Na tváři mu přistála facka. Satine opět usilovně vraštila obočí.

„To není moc vtipné! Ona za to nemůže. Omluv se!“

Kdo si myslí, že je? Jeho matka? Copak z něj nemá strach?

„Si se zbláznila?“

„Ale vůbec ne. Jsem rozhodně víc při smyslech než ty! Všichni tady kolem vědí, co jsi zač. Všichni vědí, že to není jen tvá vina. Ale nikdo ti to už více tolerovat nebude. Jediné, co umíš, je urážet a mlátit lidi. Netuším, proč jsi právě ty získal takovouto schopnost, ale něco na tom bude. Když se nad tím zamyslím, je to vlastně úplně jasné. Člověk jako ty má dvě možnosti. Dál otravovat lidem život, nebo naopak snažit se jim pomoct.“

„Proč bych něco takového dělal?“

„Ty se ptáš proč? Měl jsi někdy přátele? Smál ses někdy s nimi? Měl jsi někoho rád? Víš, co je to láska? Myslím, že odpověď na všechny tyto otázky je ne. Proč bys něco takového dělal? Abys poznal, o jak úžasné pocity přicházíš. Nechci ti dávat kázání, ale zatím se nikdo neodvážil říct ti vše na rovinu. Ale to, jakým člověkem budeš, si musíš v hlavě srovnat ty sám."
Darius stál jako opařený. V životě s ním nikdo takto nemluvil. Plný všelijakých pocitů se snažil pochopit, co mu Satine právě řekla.
„To byl opravdu krásný projev."
Zašklebila se z rohu Carina.
„Ale máme důležitější věci na práci. I když musím říct, že tvá schopnost je vskutku zajímavá. Velmi by se nám hodil někdo takový. Ovšem jen za předpokladu, že ji budeš využívat tak, jak máš."
Pak se ohlédla po Satine. I ona by se mohla stát skvělou posilou. Možná až příliš silnou. A to nemohla dopustit. Carina se chce stát tou nejsilnější. Přemýšlela, jak rudovlasou dívky vystrnadit ze hry.

***

Ozvala se ohlušující rána. Všichni se polekaně semkli k sobě. Stěna se posunula. Vyšel z ní Zen a krátce kývnul na Marlon. Ta nečekala ani vteřinu a už hnala další čtyři průrvou do vedlejší místnosti. Zeď zapadla zpět na své místo a rozhostilo se hrobové ticho. Přerušil ho až Naomin tichý dotaz.
„Kde jsou ti čtyři, kteří šli jako první?"
Alex pokrčil rameny. Byl rád, že jeho ruka už nebobtná ani nepřipomíná shnilé rajče. Nemohl se na Naomi zlobit. Ale začala mu docházet nemilosrdná pravda –nikdy se jí nebude moct dotknout. Tedy pokud nebude Darius na blízku. Celý den je jako vystřižený z komixů, které tak rád četl. Jen mu nešlo do hlavy, proč všichni kolem něj disponují tak skvělými schopnostmi a on má jen svou sílu. Satine mluví se zvířaty, Darius léčí lidi, pokud se mu zrovna chce, a Naomi má svá bolestivá muka. No, to vlastně není tak super schopnost, ale alespoň nějakou má. Na druhou stranu právě v komixech mívá hlavní hrdina také problémy se svou schopností. Ta se objeví až v polovině komixu, ale zato je nejvíc cool. Potřásl hlavou. Co to zase mele? Jaký hrdina?
Jsi směšný, Alexi, řekl sám sobě.
Další rána. Zvedl oči. Zen už zase řádí. Přišel si pro další čtyři. Marlon šťouchla Alexe do zad. Popošel a rychle kontroloval, koho posílá společně s ním. Satine.
Výborně. Paní Záhadná.
Ušklíbl se.
Naomi.
Perfektní!
Nic jiného si nepřál.
Na posledního neviděl. Zen ho totiž popadl za rukáv a hrubě jím smýkl skrz průrvu.
S Naomi ať zachází jemně, jinak uvidí!
Pomyslel si.
Naštěstí se jí ani nedotkl.
„Á, na vás čtyři jsem se těšil."
Zazněl Baneův zvonivý hlas.
Nás čtyři? Kdo je ten čtvrtý?
Alex měl konečně možnost ohlédnout se.
Darius.
No jistěže. Kdo jiný. Proč jen ho Bane rád vidí?
„Protože je vyjímečný, Alexi."
Kruci. Umí číst myšlenky.
Na to zapomněl. Bane se zasmál.
„To nevadí, Alexandře. Je to užitečná věcička. Vždy tak poznám, jestli je ke mně někdo upřímný či nikoliv. Ale dost už tlachání. Pustíme se do toho, co vy na to?"

***

Darius nevěděl, který si vybrat. Proč tak těžká volba připadla právě jemu? Stále ještě byl otřesen z rozhovoru se Satine. No…byl to vlastně monolog. Stál teď u dřevěného stolečku, který vypadal, že se každou chvilkou rozpadne a promění se na třísky, a přemýšlel, k čemu má nejblíže. Každá ze čtyř nádob vypovídá o vašem charakteru. Tak nějak to Bane říkal. Ještě jednou se rozhlédl po místnosti. Nad nimi se rozprostírala komnata plná zlata a drahých kamenů, ale tady dole? Do takové díry by ani krysa nevkročila. Nebyla zde žádná okna, celou místnost ozařovalo jen slabé světlo louče po Baneově boku. Zima a vlhkost se zahryzávaly až do morku kostí. Slyšel Satine, jak drkotá zuby. Ale co bylo nejhorší – místo vzduchu se zde usadil puch stotisíc let hnijících mrtvol. Zvedal se mu žaludek.

Tak už si něco vyber, ať můžeš vypadnout.

Povzbuzoval se v duchu.

„Neuspěchej svou volbu, Darie. Věř mi, že bys neměl radost, kdyby sis vybral špatně."

Ozval se Bane, který samozřejmě slyšel vše, co si mladík myslí.

Protočil panenky. Každý džbán se pyšnil jiným tvarem, velikostí i barvou. Nevěděl, co je uvnitř. To měl teprve zjistit. Ale bál se, že si nevybere ten správný. Sáhl po široké, hnědé nádobě, která tvarem připomínala brambor. Ucukl. Nádoba se zachvěla.

Tak tuhle radši ne. Natáhl ruku po tmavě modré, zkroucené nádobě. Byl do ní vyryt zvláštní znak, který se mu zamlouval. Jakmile se nádoby dotkl, začala prudce měnit odstíny od nebeské modré přes azurovou, až po temně hlubinnou. Darius se zděšeně rozhlédl, pohlédl na Banea, ale ten se uculoval a stál jako přibitý. Bez jakýchkoli zbytečných řečí pokynul hlavou Satine.

Přistoupila blíže ke stolu a téměř okamžitě se rozhodla pro načervenalou nádobu, která se u hrdla zužovala. Když se její prsty dotkly keramiky, změnila barvu jen nepatrně.

Další na řadě byla Naomi. Zbývaly dvě nádoby. Široká hnědá brambora a vysoká šedá nudle. Přemýšlela, co ji vystihuje nejlépe. Bane tvrdil, že každému patří jen jedna, nebo žádná. Všechny něco znamenají. Je pořád tak tajemný. Jak si má vybrat, když neví, co obsahují? Pak si zkusila představit Alexe. Přijde po ní a nebude si moct vybrat. Je svalnatý a chytrý. Co by si asi vybral? Brambru. Určitě. Sáhla po nudli. Nádoba zprůhledněla, což Naomi velmi zaskočilo. Doufala, že si vybrala správně. Když míjela Alexe, zašeptal jí, že tu hnědou měl celou dobu vyhlídnutou. Šibalsky si nádobu přitáhnul blíž, ale nestalo se nic. Zůstala stejná. Píchlo ho u srdce. Závist? Proč se jejich nádoby změnily, jen ta jeho ne? Třeba není ten pravý. No jistěže není. Nemá žádnou schopnost, tím pádem nemůže mít ani svou nádobu. Bane se rozesmál.

„Není vždy vše takové, jak se zdá."

Koukali po sobě a snažili se zjistit, komu jeho poznámka patřila.

„Nyní přistupme ke druhé části zkoušky. Jeden po druhém budete otevírat víka džbánů, které stojí před vámi, a budete čelit jejich obsahu, jak nejlépe dovedete."

„Čelit obsahu?" Podivila se Naomi.

Nedostalo se jí odpovědi, protože dosud přihlížející Zen dloubl Satine do zad.

„Ty první."

Neochotně si klekla a opatrně sejmula víko. V mžiku z nádoby vyšlehly ohnivé plameny. Darius s Naomi polekaně odskočili. Satine se ale zasněně dívala na poskakující plamínky. Konečně trocha tepla a světla. Přestala drkotat zuby a přiblížila se k ohni konečky prstů. Necítila nic.

Ještě trochu blíž, pomyslela si.

Oheň byl nevyzpytatelný a divoce tančil po hranách nádoby. Nestačila si uvědomit, co dělá, a vložila do ohně celou ruku.

„Co to děláš?" Křikl Darius. Probrala se a chtěla ruku vytáhnout, ale nešlo to. Oheň ji nechtěl pustit. Chystala se křičet bolestí, až jí bude žár spalovat maso. Ale nic takového se nestalo. Cítila jen příjemné teplo. Strčila do ohně i druhou zmrzlou ruku. Stále nic. Žádná bolest nepřišla. Bane zvedl ruku a plamínky zalezly zpět na dno nádoby. Uvolnil tím Satine ruce, které byly stále prokřehlé zimou.

„Výborně, Satine. Zvládla jsi to."

Na tváři se jí objevil úsměv. Neradovala se příliš dlouho, protože Zen drcl do zmateného Daria. Kývla na něj. Nevěděl, co má nyní čekat. Velmi pomalu a opatrně sundal víko. Připravoval se na soupeře podobného rázu, jako oheň. Jakmile víko dopadlo na zem, rychle odskočil. Z nádoby nic nevzplanulo. Nahnul se nad ni. Byla plná vody. Až po okraj. Strčil dovnitř ruku a hmatal po dně. Nic. Jen samá voda.

„Děláte si srandu? Co mám asi tak dělat s blbou vodou?“ Obořil se na Banea.

Naštvaně vytáhnul ruku a sušil si ji o kalhoty. Zabralo mu značnou chvíli, než zjistil, že celá jeho ruka je obalena vodními kapkami, které ne a ne uschnout. Místo toho, aby se vypařily, roztékaly se mu výše, lezly přes paži k rameni, pak ke druhému a než se nadál, byl téměř celý uzavřen ve vodním vězení. Kapičky se mu zvolna dostávaly přes krk až k puse. Zhluboka se nadechl, kapičky mu ucpaly nos i oči. Byl uvězněn v obrovské vodní bublině a lapal po dechu. Satine se zhrozila.

„Tak mu přece pomož!“ Křikla na Banea.

Stál na místě a sledoval podívanou, která mu přišla nesmírně zábavná. Vytáhla si z vlasů ostrou sponku a snažila se bublinu propíchnout. Ta se jen prohla a poskakovala po místnosti s Dariem uvnitř. Skrz vodní membránu šlo rozeznat jeho rudou tvář. Pěstmi bušil do vody, která jej nechtěla ani náhodou pustit. Otevřel ústa v posledním zoufalém výkřiku. Cítil, že se brzy udusí. Naposledy se nadechl životodárné vody. Pronikla mu nosem i ústy do krku. Nadechl se znovu. Voda do plic nesklouzla. Nadechl se do třetice. Dýchal. Uměl dýchat pod vodou. Jeho obličej zvolna nabíral pleťové barvy. Bane zdvihl ruku a bublina se rozprskla. Drobounké kapičky naskákaly jedna po druhé zpět do nádoby. Promočený Darius vykašlával zbytky vody. Satine k němu rychle přiskočila. Pomohla mu zpět na nohy. Měla teď opravdu zlost.

„Darie, prošel jsi zkouškou. Skvělá práce,“ pochválil ho Bane.

„A co kdyby jí neprošel? Co by se stalo pak? Nechal bys ho utopit?“

Satine zvedla obočí a čekala, jakou výmluvu si Bane vymyslí teď.

„Kdyby nebyl ten pravý, žádná voda by ve džbánu nebyla.“ Usmál se. Satine to zaskočilo. Tohle opravdu nečekala. Uklidnila se a sledovala, jak si bude počínat Naomi. Té se třásly ruce. Víko dopadlo na zem a vysoká průhledná nudle se začala kymácet. Jemný větřík si pohrával s jejími světlými vlasy. Zničehonic se vznesla do výšky. Neohrabaně poletovala vzduchem.

„Dejte mě dolů! Mám strach z výšek!“ Křičela.

Alex ji chtěl stáhnout dolů, ale vzpomínka na bolavou ruku jej odradila. Vzduch si s Naomi pohrával jako kočka s myší. Přetáčel ji na záda i hlavou dolů. Nemohla nic dělat. Musela sebou nechat manipulovat, házet zleva doprava, dokud jí nedošla trpělivost. Postavila si hlavu a okřikla samotný vítr:

„A dost!“

Tvrdě přistála na zemi, protože nádoba nasála vzduch zpět dovnitř.

„Naomi, myslím, že víš, co ti teď řeknu. I když trochu neohrabaně, zvládla jsi to a přidáš se ke svým dvěma kamarádům.“

Neodpověděla nic, jen se zvedla ze země s tváří ušpiněnou od hlíny a postavila se k Satine. Zen praštil Alexe do ramene.

„Hele, nech si to!“

„Já moc dobře vím, že mezi vás nepatřím. Kdybych se podíval dovnitř, nic by se nestalo.“

„Tak to aspoň zkus,“ pobízela ho ještě otřesená Naomi.

Obdarovala ho krásným povzbuzujícím úsměvem. Otevřel tedy nádobu a čekal, co se stane. Spíš čekal, co se nestane. A opravdu – nic se nedělo. Jeho poslední naděje pohasla.

„Sáhni dovnitř,“ poradil mu Darius. Jen velmi nerad ho poslechl. Byl smířený se svým obyčejným životem. Vrátí se zpět k Lině a Samovi. Nejsou zas tak špatní. Něco nahmatal. Bylo to oblé a tvrdé. Vytáhl předmět na světlo.

„Kámen?“ Podivil se.

„Co s ním?“

Zen se mu až podivně přátelsky naklonil přes rameno a něco mu pošeptal.

„Rozdrtit? Jak to mám rozdrtit? Je to kámen, pokud sis nevšiml.“

Zen už ale nic neříkal, a tak Alex zatnul všechny svaly, snažíc se rozmělnit šutr, který svíral v ruce. Kámen pukl. Rozevřel prsty a jemný prášek padal zpět do široké nádoby. Vytřeštil oči. Rozdrtil tvrdý nerost bez mrknutí oka! To je něco! Ale k čemu mu taková věc bude?

„Nesmíš o sobě jen pochybovat, Alexi," ozval se Bane.

„Odhadl jsem vás správně. Chybí ještě tři a budeme kompletní."

Zen pyšně kývl na Alexe, prošel kolem a opřel se do zdi. Vytvořil nový průchod, který vedl zpět do dlouhé chodby, kterou přišli.

„Běžte stále rovně, dokud nedojdete zpět k širokým schodům. Bude tam čekat jeden, který už zkoušku zvládl."

Prodrali se úzkým průchodem a prošli klikatými chodbami. Vystoupali po schodech a ocitli se v honosném sále se čtyřmi křesly.

„Eriku," Zaradoval se Alex, „tak ty taky?"

„Alexi! To jsem rád, že tě vidím. Bylo to naprosto šílené! Ta voda byla jako opravdová, že? Myslel jsem, že bude po mně!" Smál se z plna hrdla.

„Jak jsi přišel na to, že nebyla opravdová? No to je jedno. Já rozdrtil kámen holýma rukama!"

„Hustý! Já myslel, že všichni mají stejnou zkoušku. Ti tři, co byli se mnou, neměli v nádobách vůbec nic. Zvláštní."

Darius se usadil na jednom z křesel. Satine jej následovala, ale nesedla si.

„Tam bys asi neměl sedět."

„Říká kdo?"

„Zapomeň na to," pohodila vlasy a zamračila se.

„Nebuď taková, je to jen křeslo."

Pokrčila rameny. Naomi si sedla na zem a rukama si objala nohy.

„V pohodě?" Staral se Alex.

Přikývla. Po poměrně dlouhé době uslyšeli hlasy. Darius vystřelil z křesla rychlostí blesku. Satine se uchechtla. Po schodech kráčely tři osoby.

„Kate!!" Naomi se rozzářila. Běžela jí naproti, v běhu si nasadila rukavičky a objala svou kamarádku. Alex je pozorně sledoval. Kate se nic nestalo. Rukavičky? Obyčejné rukavičky? Za Kate stály dvě dívky. Kimberley, jedna z jeho přátel a dívka, kterou neznal. Byla zakřiknutá a tichá. Nejspíš tu neznala nikoho.

„Ahoj, já jsem Alex."

„Sandra."

„Kterou sis vybrala?"

„Co myslíš?"

„No, kterou nádobu?"

„Aha. Byla vysoká a šedá."

S touhle holkou si asi moc nepopovídá. Kývl a pak už jen mlčel. Naomi s Kate cosi se družily v koutě, a tak se přesunul zpět k Erikovi, který byl zábavnějším společníkem. Byl rád, že se dostal mezi osm vyvolených. Jenže stále nevěděli, co bude jejich úkolem. Mnohem radši by si promluvil s Naomi, ona si však užívala rozhovoru s Kate. Po chvíli se k nim přidali i Bane, Carina, Marlon a Zen. Všichni čtyři se usmívali, což bylo po jejich předchozí tajuplnosti zvláštní. Marlonin melodický hlas je vyzval k tomu, aby se seřadili. Dle jejích pokynů vytvořili dvojice. Alexandr stál společně s tichou Sandrou, Darius s Erikem, vedle nich Satine a Kate, a Naomi tvořila dvojici s Kimberley. Zen poplacával Alexe po ramenou a Bane si vůdcovsky stoupl před Daria s Erikem. Marlon se postavila před Naomi s Kimberley. Carina si stoupla poblíž Satine, ale udržovala si největší odstup.

„Konečně mladá posila," pochvaloval si Bane.

„Každý z nás bude mít na starost dva žáky. Není náhoda, jak stojíte. Od nynějška jsme vaši Aërm. to je něco jako učitel, vůdce. Všichni budete svého Aërm bezpodmínečně poslouchat. Ať se děje, co se děje. Zítra započne váš trénink. Solian vás nyní všechny odvede zpět domů. Příští den jej očekávejte před školní budovou."

Satine se její Aërm Carina vůbec nelíbila. Byla až podezřele tichá a uzavřená. Za celou dobu promluvila sotva pár slov. Po chvíli se v místnosti opravdu objevil Solian.

„Tak mládeži, jde se domů.“

Natáhl ruku. Okolí v mžiku potemnělo, nábytek a stěny se postupně ztrácely.

ŘEŠENÍ KVÍZU

Co si pamatujete z přírodovědy?

1b, 2b, 3b, 4b, 5b, 6c, 7c, 8a, 9b, 10b

ROZHOVOR S UČITELEM